

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINET PREȘEDINTE

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-21) 313-2531

Fax: (+40-21) 312-5480

Internet: <http://www.ccr.ro>

E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.4758 A/2010

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA GENERALĂ
Nr. 17650 / 16-12-2010

Doamnei

ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă înaintăm, alăturat, în copie, sesizarea referitoare la neconstituționalitatea Legii educației naționale, formulată de Președintele Senatului, domnul Mircea Geoană.

Vă adresăm rugămintea de a comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 20 decembrie 2010, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 22 decembrie 2010.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

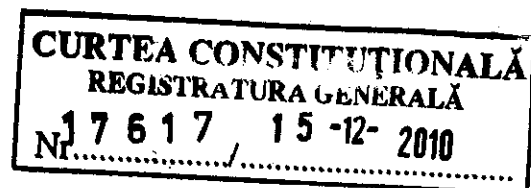
PREȘEDINTE

Augustin Zegrean

dos. nr. 4758A/2010

I 2643/15 xu 2010.

Parlamentul României
Senat

Președinte

Domnului

Augustin Zegrean
Președintele Curții Constituționale

În temeiul prevederilor art.146 lit.a) din Constituția României, republicată, și ale art.15 alin.(1) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă înaintăm, alăturat,

Sesizarea de neconstituționalitate
cu privire la Legea educației naționale

La data de 13 octombrie a.c., Primul-ministru a transmis Președinților celor două Camere o Scrisoare referitoare la hotărârea Guvernului de a-și angaja răspunderea în condițiile art.114 din Constituție, republicată, asupra proiectului legii educației naționale solicitând, totodată, Birourilor permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului, stabilirea ordinii de zi și a datei convocării deputaților și senatorilor în ședință comună, în vederea prezentării proiectului de lege. Ca urmare a acestei scrisori, Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, reunite în ședința comună din data de 18 octombrie 2010, au hotărât calendarul angajării răspunderii Guvernului asupra proiectului legii educației naționale, stabilind ca Primul-ministru să prezinte proiectul de lege în ședința comună a celor două Camere din data de 28 octombrie a.c.

La data de 19 octombrie a.c., Președintele Senatului a sesizat Curtea Constituțională, în temeiul art. 146 lit.e) din Constituție, republicată, cu privire la

soluționarea conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvern și Parlament, conflict declanșat prin oprirea procedurii legislative la Senat a proiectului legii educației naționale și angajarea răspunderii Guvernului asupra acestui proiect. **Prin Decizia nr.1431 din 3 noiembrie 2010** (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.758 din 12 noiembrie 2010), Curtea Constituțională a constatat că angajarea răspunderii de către Guvern în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în temeiul art.114 alin.(1) din Constituție, asupra proiectului legii educației naționale, este neconstituțională și a declanșat un conflict juridic de natură constituțională între Guvern și Parlament, întrucât proiectul de lege se află în proces de legiferare la Senat, în calitate de Cameră decizională. Totodată, în considerentele acestei decizii, se menționează că instanța de contencios constituțional nu poate obliga Guvernul să renunțe la procedura angajării răspunderii, întrucât o asemenea competență excedează Constituției, soluția aparținând în exclusivitate autorităților publice aflate în conflict.

De subliniat este și faptul că în Senat, la data de 6 decembrie a.c., la solicitarea Guvernului și a Grupului parlamentar al PD-L, proiectul legii educației naționale, aflat în curs de legiferare, a fost retrimis la comisia sesizată în fond, pentru un termen de 30 de zile, situație ce pune în evidență faptul că întârzierea adoptării acestui proiect de lege a fost provocată și întreținută în permanență de Guvern, fiind în culpa exclusivă a acestuia și nu a Parlamentului.

În ședința comună a celor două Camere din data de 28 octombrie 2010, Primul-ministru a prezentat proiectul legii educației naționale asupra căruia a decis să-și angajeze răspunderea, iar în termenul constituțional de 3 zile prevăzut la art.114 alin.(2) din Constituție, republicată, respectiv **pe data de 29 octombrie a.c., a fost depusă o moțiune de cenzură** - inițiată de un număr de 137 de deputați și senatori, cu tema „Legea educației naționale, o lege anti-educație și anti-românească!” - care, ulterior depunerii sale, nu a fost prezentată și dezbătută în Parlament.

La data de 15 noiembrie 2010, Primul-ministru a înaintat Curții Constituționale, în temeiul art. 146 lit.e) din Constituție, republicată, o cerere privind soluționarea conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României, pe de o parte, și Parlament, alcătuit din Camera Deputaților și Senat, pe de altă parte, conflict generat de refuzul Parlamentului de a dezbate moțiunea de cenzură depusă de un număr de 137 parlamentari. **În ședința din data de 24 noiembrie a.c.**, Plenul Curții Constituționale s-a pronunțat asupra cererii formulate de Primul-ministru, și a constatat, prin Decizia nr.1525/2010, că există un conflict juridic de natură constituțională între Guvern și Parlament, generat de refuzul Parlamentului de a dezbate moțiunea de cenzură care, ținând seama de dispozițiile Constituției, odată declanșată, nu poate fi oprită.

La data de 29 noiembrie a.c., un număr de 73 de deputați și senatori, aparținând grupurilor parlamentare ale P.N.L. din Camera Deputaților și din Senat, și-au retras semnătura de susținere a moțiunii de cenzură. Ca urmare a retragerii acestor semnături, Birourile permanente ale celor două Camere, întrunite în ședința comună din aceeași zi, constatând că moțiunea de cenzură cu tema „Legea educației naționale, o lege anti-educație și anti-românească!” nu mai întrunește numărul de semnături prevăzut

la art.113 alin.(2) din Constituție, republicată, și, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr.1431/2010, au decis, cu 13 voturi pentru și 12 voturi împotriva, restituirea la Guvern a proiectului legii educației naționale asupra căruia Guvernul și-a angajat răspunderea. În aplicarea acestei hotărâri a Birourilor permanente ale celor două Camere, Președintele Senatului a restituit Guvernului – prin adresa nr.2596 din 30.11.2010 – proiectul de lege menționat. De menționat că la ședința Birourilor permanente ale celor două Camere din data de 29 noiembrie a.c. a fost prezent și reprezentantul Guvernului, șeful Departamentului pentru relația cu Parlamentul, domnul Valentin Iliescu, care nu a obiectat față de decizia de restituire a proiectului legii educației naționale către Guvern.

La data de 14 decembrie a.c., plenul celor două Camere ale Parlamentului, întrunite în ședință comună, a aprobat – la solicitarea liderului grupului parlamentar al PD-L din Camera Deputaților – înscrierea pe ordinea de zi a ședinței comune a dezbaterii moțiunii de cenzură depuse asupra proiectului legii educației naționale. Față de faptul că o parte dintre semnatarii moțiunii de cenzură și-au retras semnătura de susținere a acesteia, Președintele Camerei Deputaților a constatat că moțiunea de cenzură nu mai există și, prin urmare, Legea educației naționale este considerată adoptată prin procedura angajării răspunderii.

Față de această decizie a Parlamentului, considerăm că, prin adoptarea de către Parlament a Legii educației naționale, asupra căreia Guvernul și-a angajat răspunderea, s-au încălcat prevederile art. 114 din Constituție, republicată. Considerentele de fapt și de drept în susținerea opiniei noastre, potrivit căreia Legea educației naționale adoptată prin procedura angajării răspunderii Guvernului este neconstituțională, au în vedere următoarele:

- termenul constituțional de legiferare prevăzute de art.114 din Constituție, republicată, cu privire la adoptarea unei legi pe calea angajării răspunderii Guvernului în fața Parlamentului au fost încălcate și, prin urmare, prin adoptarea acestei legi, Parlamentul și-a încălcat competențele constituționale de legiferare; de asemenea, legea supusă controlului de constituționalitate a fost adoptată și prin încălcarea condițiilor prevăzute de Constituție și de jurisprudența Curții Constituționale cu privire la promovarea unui proiect de lege prin procedura angajării răspunderii Guvernului în fața Parlamentului;

- legea a fost adoptată și prin încălcarea dispozițiilor art.1 alin.(4) din Constituție, republicată, ce consacră, pe de o parte, separația puterilor în stat, iar, pe de altă parte, obligația autorităților publice de a-și îndeplini loial și cu bună - credință competențele constituționale.

1. Potrivit dispozițiilor art. 114 din Constituție, republicată: „ (1) Guvernul își poate angaja răspunderea în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședință comună, asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege. (2) Guvernul este demis dacă o moțiune de cenzură, depusă în termen de 3 zile de la prezentarea programului, a declarației de politică generală sau a proiectului de

lege, a fost votată în condițiile articolului 113. (3) Dacă Guvernul nu a fost demis potrivit alineatului (2), proiectul de lege prezentat, modificat sau completat, după caz, cu amendamente acceptate de Guvern, se consideră adoptat, iar aplicarea programului sau a declarației de politică generală devine obligatorie pentru Guvern. (4) În cazul în care Președintele României cere reexaminarea legii adoptate potrivit alineatului (3), dezbaterile acesteia se va face în ședința comună a celor două Camere.” Totodată, precizăm că, potrivit art.78 alin.(1) din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, Birourile permanente ale celor două Camere stabilesc, în termen de 5 zile de la data depunerii moțiunii de cenzură, data la care aceasta se prezintă în ședință comună; de asemenea, potrivit, art.113 alin.(3) din Constituție, republicată, moțiunea de cenzură se dezbate după 3 zile de la data când a fost prezentată în ședința comună a celor două Camere.

Sub aspect procedural, angajarea răspunderii Guvernului în fața Parlamentului asupra unui proiect de lege presupune parcurgerea următoarelor etape procedurale:

a) întrunirea Birourilor permanente ale celor două Camere care, luând act de decizia Guvernului de a-și angaja răspunderea, stabilesc termenele pentru depunerea amendamentelor de către parlamentari, data la care Guvernul depune noul proiect de lege - cu amendamentele acceptate, precum și data ședinței comune în care Primul-ministru prezintă, în numele Guvernului proiectul de lege asupra căruia își angajează răspunderea;

b) parcurgerea unui termen constituțional de 3 zile calculat de la data prezentării proiectului de lege în plenul celor două Camere ale Parlamentului, la expirarea căruia:

- dacă nu s-a depus o moțiune de cenzură, proiectul de lege este considerat adoptat;

- dacă aceasta s-a depus, potrivit Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, în termen de cel mult 5 zile de la depunere, aceasta trebuie prezentată în ședință comună, iar, după 3 zile de la prezentare, moțiunea de cenzură trebuie dezbătută și supusă votului celor două Camere; dacă moțiunea de cenzură este adoptată, Guvernul este demis, iar proiectul de lege este considerat respins, iar dacă moțiunea de cenzură este respinsă, proiectul de lege este considerat adoptat.

Așadar, coroborând dispozițiile constituționale și regulamentare menționate, rezultă că esența procedurii angajării răspunderii Guvernului în fața Parlamentului o constituie termenele procedurale extrem de scurte, absența dezbaterilor cu privire la actul asupra căruia Guvernul își depune mandatul în fața Parlamentului, precum și o oarecare „libertate” de care dispun cele două Camere ale Parlamentului în declanșarea acestei proceduri care, odată declanșată, este subsumată unor termene constituționale ferme:

- termenul de 3 zile în care poate fi depusă o moțiune de cenzură (art. 114 alin.2 din Constituție, republicată);

- termenul de 3 zile după prezentarea unei moțiuni de cenzură în care aceasta poate fi dezbătută (art. 114 alin. 3 din Constituție, republicată).

Modul în care s-a derulat în Parlament procedura angajării răspunderii asupra proiectului legii educației naționale, faptul că aceasta a fost considerată adoptată în pofida faptului că acest proiect de act normativ a fost restituit Guvernului încă de la data de 30 noiembrie a.c.-, precum și decizia plenului reunit al Camerei Deputaților și Senatului din data de 14 decembrie 2010 de a considera legea menționată ca fiind adoptată prin procedura angajării răspunderii plasează adoptarea acestei legi în afara oricăror reguli procedurale constituționale și regulamentare, ceea ce constituie o încălcare a dispozițiilor constituționale referitoare la competența de legiferare a Parlamentului, în general, și în special a celor prevăzute la art.114 din Constituție.

2. Totodată, Legea educației naționale – a cărei constituționalitate o contestăm – încalcă prevederile art.114 din Constituție și sub aspectul condițiilor stabilite de Constituție și de jurisprudența Curții Constituționale cu privire la posibilitatea promovării unui proiect de lege prin procedura angajării răspunderii.

Astfel, la o primă analiză a dispozițiilor constituționale menționate, s-ar putea deduce că posibilitatea angajării răspunderii nu este supusă niciunei condiții, oportunitatea și conținutul inițiativei rămânând, teoretic, la aprecierea exclusivă a Guvernului. Cu privire la adoptarea unei legi prin procedura angajării răspunderii Guvernului în fața Parlamentului, Curtea Constituțională a statuat, însă, că posibilitatea Guvernului de a recurge la o asemenea procedură de legiferare nu poate fi exercitată neîngrădit de către Guvern, întrucât admiterea unei asemenea ipoteze ar însemna eludarea principiului fundamental al separației puterilor în stat, consacrat prin art.1 alin.(4) din Constituție, republicată. În acest sens, Curtea Constituțională, prin Decizia nr.1557/2009 asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii educației naționale (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.40/19.01.2010), a statuat că limitele și îngrădirile procedurii angajării răspunderii Guvernului în fața Parlamentului asupra unui proiect de lege au în vedere:

- recurgerea la această modalitate simplificată de legiferare se face *in extremis*, atunci când adoptarea proiectului de lege respectiv nu mai este posibilă în procedură obișnuită sau în procedură de urgență, ori atunci când structura politică a Parlamentului nu permite adoptarea proiectului de lege în procedură uzuală sau de urgență;
- adoptarea unui proiect de lege este impusă în condiții de maximă celeritate, conținutul reglementării vizând stabilirea unor măsuri urgente într-un domeniu de maximă importanță, iar aplicarea acestora urmând să fie imediată.

Prin urmare, în sensul interpretării date de Curtea Constituțională a dispozițiilor art.114 din Legea fundamentală, Guvernul nu poate recurge la procedura angajării răspunderii în fața Parlamentului asupra unui proiect de lege ori de câte ori constată că Parlamentul nu dezbate ori nu adoptă un proiect de lege pe cât de repede și-ar dori acesta, ori când constată că dezbaterile legislative converg într-o direcție nedorită de acesta, ci numai atunci când, fie proiectul de lege respectiv nu a figurat în programul de guvernare – caz în care votul dat la investitură nu mai este suficient – fie în cazul în care, față de programul de guvernare aprobat de Parlament prin acordarea votului de încredere, măsura legislativă respectivă a devenit imperios necesar a fi adoptată altfel

decât prin procedurile legislative obișnuite. Orice altă interpretare a dispozițiilor art.114 din Constituție reprezintă, atât în opinia Curții Constituționale, cât și în opinia noastră, o eludare a principiului separației puterilor în stat și o încălcare a dispozițiilor art.61 alin.(1) din Constituție, potrivit cărora Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.

Or, prin decizia de a-și angaja răspunderea asupra proiectului legii educației naționale - în condițiile în care, în prezent, la Senat, în calitate de Cameră decizională, se află în dezbateră comisiilor permanente un proiect de lege cu același obiect de reglementare inițiat tot de Guvern și depus la Parlament în luna aprilie a acestui an, iar în Programul de guvernare al actualului cabinet, la Capitolul V, educația figurează ca o componentă esențială a dezvoltării durabile pentru orice societate, ce reclamă o reflectare unitară, completă, sistematică și coerentă a domeniului, cu participarea tuturor segmentelor sociale implicate în acest proces – Guvernul acționează discreționar, depășindu-și competențele. În acest sens – și utilizând aceeași argumentare – a statuat Curtea Constituțională în legătură cu proiectul legii educației naționale, supus controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr.1431/2010 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.758 din 3 noiembrie 2010) Curtea Constituțională, prin referire la proiectul legii educației naționale, dedus controlului de constituționalitate, a reținut următoarele: „Astfel fiind, angajarea răspunderii Guvernului asupra proiectului Legii educației naționale încalcă prevederile art. 114 din Constituție, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale. Și în această cauză, ca și în cea deferită Curții și soluționată prin Decizia nr. 1.557/2009, ocolirea procedurii de examinare și dezbateră a proiectului de lege, atât în cadrul comisiilor de specialitate, cât și în plenul fiecărei Camere a Parlamentului, potrivit competențelor stabilite de art.75 din Constituție, și recurgerea la angajarea răspunderii asupra unui proiect de lege nu își găsesc o motivare nici în fapt, nici în drept. Întărind cele reținute în decizia anterior menționată, Curtea observă și reține că acceptarea ideii potrivit căreia Guvernul își poate angaja răspunderea asupra unui proiect de lege în mod discreționar, oricând și în orice condiții, ar echivala cu transformarea acestei autorități în autoritate publică legiuitoare, concurentă cu Parlamentul în ceea ce privește atribuția de legiferare. Or, o astfel de interpretare dată dispozițiilor art.114 din Legea fundamentală este în totală contradicție cu cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența citată și, prin urmare, în contradicție cu prevederile art.147 alin.(4) din Constituție, care consacră obligativitatea *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale, și încalcă în mod flagrant dispozițiile art.1 alin.(4) și art.61 alin.(1) din Constituție.”

Totodată, subliniem că, prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a constatat că angajarea răspunderii de către Guvern în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în temeiul art.114 din Constituție, republicată, asupra proiectului legii educației naționale, este neconstituțională. Or, în opinia noastră, un fapt neconstituțional are consecințe neconstituționale, tot astfel cum în dreptul civil un fapt ilicit are consecințe ilicite. Așadar, considerăm că neconstituționalitatea angajării răspunderii Guvernului asupra proiectului legii educației naționale – astfel cum a fost constatată prin Decizia Curții Constituționale nr.1431/2010 – nu poate fi acoperită prin continuarea procedurilor

parlamentare declanșate în acest sens și, pe cale de consecință, Legea educației naționale este neconstituțională.

3. În mod evident, nici Constituția și nici regulamentele parlamentare nu cuprind referiri la consecințele juridice asupra procedurii parlamentare în cazul sesizării Curții Constituționale cu privire la soluționarea unui conflict juridic de natură constituțională; de asemenea, nici Curtea Constituțională - prin cele două decizii ale sale referitoare la cele două conflicte constatate - nu a statuat nimic în această privință.

Mai mult decât atât, retragerea semnăturilor de susținere a moțiunii de cenzură de către unii dintre semnatarii acestora - ceea ce a echivalat cu imposibilitatea prezentării și dezbaterii acesteia întrucât nu mai îndeplinea condițiile constituționale pentru promovare - reprezintă un alt eveniment survenit în cursul procedurii angajării răspunderii Guvernului asupra legii educației naționale, care a antrenat depășirea termenelor constituționale în constatarea adoptării acestei legi. Astfel, față de această situație - care lipsește de efecte decizia Curții Constituționale nr.1525/2010 - Birourile permanente ale celor două Camere au considerat că, potrivit considerentelor cuprinse în Decizia nr.1431/1010, este de competența Guvernului și a Parlamentului de a soluționa conflictul constituțional generat de Guvern prin angajarea răspunderii Guvernului asupra proiectului legii educației naționale și întreruperea procedurii parlamentare a proiectului de lege cu același obiect de reglementare aflat în dezbateri la Senat, în calitate de Cameră decizională. În acest sens, Birourile permanente ale celor două Camere au decis, de comun acord cu reprezentantul Guvernului, - care nu a formulat nicio obiecție față de această decizie - că singura modalitate de soluționare a acestui conflict juridic de natură constituțională este aceea a restituirii proiectului legii educației naționale către Guvern. În opinia noastră, singurul care putea formula o opinie contrară față de această decizie a Birourilor permanente era reprezentantul Guvernului invitat la ședință, întrucât acesta reprezenta cealaltă parte a conflictului juridic de natură constituțională constatată prin Decizia Curții Constituționale nr.1431/2010.

În acest context, considerăm că decizia *plenului celor două Camere ale Parlamentului* de a considera Legea educației naționale ca fiind adoptată pe calea angajării răspunderii Guvernului este discreționară și abuzivă prin faptul că de la momentul deciziei Birourilor permanente reunite de restituire a proiectului legii educației naționale către Guvern și până la momentul constatării adoptării legii au trecut mai bine de 15 zile - timp în care faptul că proiectul de lege a fost restituit Guvernului fusese deja adus la cunoștința membrilor Parlamentului. Totodată, considerăm că prin adoptarea Legii educației naționale se încalcă și dispozițiile art.1 alin.(4) din Constituție, republicată, ce consacră, pe de o parte, separația puterilor în stat, iar, pe de altă parte, obligația autorităților publice de a-și îndeplini loial și cu bună - credință competențele constituționale. În consecință, constatarea adoptării Legii educației naționale în afara oricăror termene constituționale - după restituirea acestui proiect de lege către Guvern și în condițiile în care această procedură a fost constatată ca fiind neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr.1431/2010 - reprezintă, în opinia noastră, o încălcare a competențelor de legiferare ale Parlamentului, ceea ce,

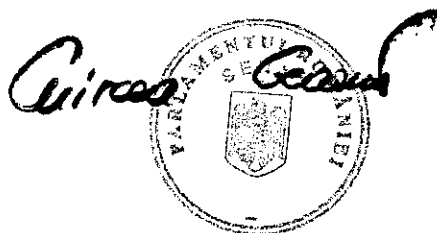
pe cale de consecință, antrenează neconstituționalitatea Legii educației naționale adoptate prin procedura angajării răspunderii Guvernului în fața Parlamentului.

În considerarea argumentelor expuse mai sus, vă solicităm respectuos să constatați neconstituționalitatea Legii educației naționale, întrucât această lege a fost adoptată de Parlament cu încălcarea dispozițiilor art.114 din Constituție, republicată.

Cu deosebită considerație,

Președintele Senatului

Mircea Geoană

EXTRAS

din stenograma ședinței Senatului

din data de 6 decembrie 2009

Domnul Verestóy Attila:

(...) În acest sens, vă rog, domnule președinte, să reiterați față de plen aceeași propunere pe care am făcut-o în cadrul Biroului permanent, și anume acest raport întocmit, după părerea noastră, în condiții care nu respectă întru totul Regulamentul, să fie retrimis la comisie, să fie scos din ordinea de zi și să fie retrimis la comisie, pentru ca să existe o bună regulă de dezbatere asupra celor o sută și ceva de articole pe care noi le considerăm că ar fi păcat să nu le elaborăm într-un consens, așa cum s-a încercat și, într-o bună măsură, s-a reușit cam la o treime din această lege.

Avem numai de câștigat dacă, în urma confruntărilor și în urma dezbaterilor din comisie, vor fi reluate aceste articole care au fost votate numai de jumătate din eșichierul politic. Rezultatul s-ar putea să fie, într-adevăr, un raport care să aducă o contribuție a fiecărei formațiuni politice pentru a avea o Lege a educației naționale și a învățării pe parcursul vieții, așa cum dorește inițiatorul și, bănuiesc, doresc toți cei care sunt în această sală.

De aceea, vă rog, domnule președinte, să repetăm ceea ce am făcut în Biroul permanent, în fața plenului, plenul fiind suveran. Nicidecum Biroul permanent nu poate să ia o decizie definitivă. Poate doar să aducă în fața plenului Senatului o problemă care a fost tranșată încă o dată printr-un vot majoritar în Biroul permanent. Să vedem dacă același vot majoritar se va regăsi și în plenul Senatului. Vă mulțumesc.

(...)

Domnul Puiu Hașotti:

Stimați colegi, bun, se retrimite la comisie, probabil, majoritatea va vota, nu știm, în sfârșit... Dacă se va vota retrimiteră la comisie, eu vreau să știu pentru cât timp, o lună... două săptămâni... o lună și jumătate... la începutul sesiunii viitoare... Să găsim un termen. Nu știu.

Eu vă propun ca, în situația în care proiectul de lege ajunge la comisie – încă o dată spun că noi vom vota împotriva – să stabilim din capul locului și să vină aici cu o ofertă domnul senator Cristian Rădulescu, liderul Grupului parlamentar al PDL, să ne spună cam cât timp găsește că este de cuviință să stea la comisie această lege.

(...)

Domnul Cristian Rădulescu:

(...)Acesta este unul din motivele pentru care noi punem sub semnul întrebării calitatea raportului care a venit de la comisie și ne asociem cererii domnului senator Verestóy Attila de a fi retrimis la comisie.

Dacă pentru o treime din lege, într-o muncă susținută și corectă, au fost necesare patru luni de zile, eu cred că acum, pentru celelalte două treimi, care vor fi reexamineate, ar fi musai să alocăm o lună de zile. Acesta este termenul pe care îl propunem.

(...)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

(...)

Domnule secretar de stat Iliescu sau domnule vicepremier Markó Béla, acest termen de 30 de zile este un termen convenabil?

Domnul Markó Béla:

Da, suntem de acord, domnule președinte.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc foarte mult.

În aceste condiții, stimați colegi, stimate colege, ne reîntoarcem la ordinea de zi, pe care o supun votului, cu eliminarea punctului 4, Proiectul de lege – Legea educației naționale și învățarea pe tot parcursul vieții, care va fi retrimis la comisie, urmând ca în termen de 30 de zile să întocmească un raport după care vom relua în plen dezbaterile cu privire la acest proiect de lege.

Cu aceste modificări, supun votului ordinea de zi pentru astăzi, 6 decembrie 2010, ordinea de zi, modificată, în condițiile pe care vi le-am anunțat.

Cu 71 de voturi pentru, 15 de voturi împotrivă și 2 abțineri, ordinea de zi a fost aprobată.